

propriationsudgifterne. Nu bemærker den ærede Ordfører, at Veile-Give Banen var en Bane, som der ſlet ikke vilde have været Tale om, hvis ikke Horsens-Tørring-Banen var kommen, men deri tager den ærede Ordfører fejl. Allerede i 1876 var der ikke alene afføkket en Bane fra Veile til Give, men fra Veile endnu længere ud til Sønder-Omme, og det var et Forſlag ſom ſelv Regjeringen gav ſin Tilſlutning. Det ſtaar ganſke viſt i Forbindelſe med hele Jernbanenettet over Midtjylland, men viſt er det i alt Fald, at Regjeringens Stilling i 1876 var den, at den gif ind paa Forſlaget om en Bane nordveſt paa med Tilſlutning til andre Baner. Den ærede Ordfører vil ſaaledes ſe, at ſaa rent lokalt er den da ikke; den er ikke foranlediget ved Horsens-Tørring-Banen, der har tidligere været Tale om den. Hvad vil det desuden ſige, at det er en lokal Bane? Det er ganſke viſt et Opland, der er ſat i Forbindelſe med Byen, men dette Opland er tilfældigviſ ſtort, allermindſt 10 Kvadratmile, og er det da ikke i Statens Interesſe, at et ſtort Opland, der tiſdels er uultiveret, bliver gjort frugtbringende; hvis man ikke mener dette, ſaa kan jeg ganſke viſt forſtaa den ærede Ordførers Stilling. Vi mene, at der bør tages Henſyn til, at Veile By ikke ſkulde forbigaa, ſelv om den ikke blev paatunget denne Bane. Men naar man mener, at det nævnte Moment ikke har nogen videre Betydning for Staten, ſaa kan jeg give den ærede Ordfører Ret. Jeg kan forøvrigt ikke ſe rettere, end at ſelv de lokale Baner, ſærlig ſaadanne ſom den, der her er Tale om, hjælpe til at føde Stambanen og til at give den en større Indtægt, og af den Grund mener jeg, at Staten har direkte Fordel af den, for ikke at tale om de indirekte Interesſer, ſom jeg gjentagende Gange har gjort opmærksom paa. Man kan ikke negte, at det bliver lidt vel meget at forlange, at Befolkningen derovre ſkal hve 1,200,000 Kr. til dette Anlæg, ſaa meget er det blevet anſlaaet til, og ſelv om Staten vil hve 100,000 Kr., ſaa bliver det dog, da der er ca. 20,000 Menneſter i den Egn, ca. 60 Kr. pr. Menneſte, og hvis, hvad der er muligt, Amtet vil bidrage en Trediedel dertil, bliver det dog 40 Kr. pr. Menneſte, og ſelve den Del, ſom Amtet bidrager, maa dog ogſaa de Folk, ſom bo paa diſſe Strækninger, bidrage til; Hartkornet er ikke ſtort, det er 1152 Tdr., ſaa det vil være en betydelig Byrde, ſærlig naar man ſer den Flothed, hvormed man vedtog den nordſjællandske Jernbane, hvor der er Stationer, ſom ere meget luxuriøſt udfyrede — hvis man blot afknappede 100,000 Kr. paa de Stationer,

ſaa havde vi, hvad vi vilde være glade ved. Jeg kjender imidlertid Udvalgsflertallets og Thingets Flertals Stilling. Der vil ikke blive bevilget yderligere Tilſtud til Banen her, og for ſaa vidt maa vi være taknemlige for, at vi have faaet Lov til at kunne bygge ſaaledes, ſom Egnen helſt onſter det. Hvorvel jeg ſtemmer for Forſlaget i den Stikkelfe, hvori det er kommet fra Folkethinget, gjør jeg det alſaa ikke med det Haab, at det vil blive vedtaget nu eller ſenere vil komme i ændret Stikkelfe. Jeg tror, at man her har Valget mellem Forſlaget, ſom Flertallet vil affatte det, eller at blive ſtaaende ved Loven af 12te April 1889, og da jeg foretæcker det Førſte, maa jeg naturligviſ til ſyvende og ſidſt ſtemme for det, naar det endelig ſkal vedtages; det følger af ſig ſelv. Det er ikke ſaaledes, ſom det er blevet ſagt i Folkethinget, at de, der ere Venner af Banen heroppe, tro, at man ſlet ikke behøver Penge, men at Veileegnen godt ſelv kunde betale den. Det er en ren Miſforſtaaelse, og jeg ſkulde nærmest tro, at man ogſaa maatte kunne gjøre ſig klart dernede, at det er en Miſforſtaaelse. Men naar vi have ſtillet os, ſom vi have gjort, er det ſelvfølgelig, fordi vi have en klar Følelſe af, at der i den Henſeende Intet var at naae.

Endnu ſkal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg gaar ud fra, og det antager jeg, at vel Thinget i det Hele gjør ſaavelſom ogſaa den ærede Miniſter, at det kun er den Banelini, ſom føres igjennem Greiſdalen, til hvilken der vil blive givet Konceſſion. Det var jo Forudsætningen iſjor, og det udtalte Indenrigsminiſteren den Gang, at det var derpaa, Lovforſlaget var bygget og det var der Underføgelſerne vare foregaaede. Det var en Bane, der ſkulde gaa gjennem Greiſdalen, og hvorvel Greiſdalen ikke blev udtryffeligt nævnt i Forſlaget, udtalte han dog, at han kun vilde give Konceſſion til en ſaadan Bane, og i den Henſeende føler jeg mig overthydet om, at der ingen Forandring er eller kan være foregaaet. Der har jo her været ſtillet Ændringsforſlag om en anden Linie, men det blev taget tilbage. Jeg har kun villet gjøre denne Bemærkning for at forvare mig imod, at man i andre Egne eller andre Retninger ſkulde tænke, at den Lov, ſom nu forhaabentlig ſnart bliver vedtagen, ſkulde gjælde dem.

Ordføreren (Rump): I Anledning af, hvad der nu fremkom fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Th. Nielsen), ſkal jeg kun gjøre et Par ganſke korte Bemærkninger, og da forſt den, at naar der spørges om, hvilken Karakter den foreliggende Bane har,